

Възрастта е без значение

Изминали са 43 години от създаването на този патрон, но той остава един от най-сполучливите за лов на големи животни с мека кожа. Притежава изключителна прецизност, компактност и чудесната възможност да се намери по целия свят и в комбинация с най-подходящите куршуми и барути.

■ © Edisport Editoriale
 текст и снимки – Андреа Бонзани

Патронът калибър .300 Winchester Magnum е един от трите потомци на .458 Winchester Magnum, създаден и разпространен (от Winchester) през 1956. Конструиран е чрез стесняване на шийката на гилзата на .458 за куршуми от .308. Тази операция дала на новия патрон и рамо, което липсвало при .458 с неговата цилиндрична гилза. Раменният ъгъл бил разположен в 25 градуса и тази стойност се поддържала и в другите два патрона, които формират успешното трио: .338 Winchester Magnum е най-известният и разпространен от всички 7-мм Remington Magnum. Първият от тези три патрона – .338, бил пуснат на пазара през 1958. Само две години по-късно се родил и неговият събрат, последван през 1962 от 7-мм Remington Magnum. Една година по-късно – през 1963 – изскочил и .300 Winchester Magnum.

Къса шийка

Гилзата на .458 е с дължина 2,5", равни на 63,5 мм, но този от .300 някога бил малко по-дълъг – 2,618", около 66 мм. Т.е. целта била да се намали дължината, което по принцип е и единственият дефект

Един патрон калибър .375 Н.&Н. Magnum (първият отляво), последван от един .458 Winchester magnum, създаден през 1956 чрез скъсяване на гилзата на 2,5 инча и с един по-скоро цилиндричен профил. Следващите три патрона, всички снабдени с гилзи от .458 (и по-конкретно с тези от .375), със стесняване на шийката и създаване на рамо от 25 градуса. Става дума за .338 Winchester Magnum, който е от 1958; 7-мм Remington Magnum, който е от 1962 и за нашия .300 Winchester Magnum, който се е появил през 1963. Както .338, така и 7-милиметровият имат гилзи със същата дължина като тези на .458, т.е. 63 мм, докато при .300 Winchester Magnum е малко по-дълга, достигайки почти 66 мм.

на този чудесен патрон – недостатъчната дължина на шийката му – само 6,5 мм. Така по-тежките куршуми от 180 и 220 грейна надвишават основата на шийката, заемайки не малка част от вътрешния обем на гилзата. Това, естествено, ограничава и дозата барут, която може да се зареди. Каквото и да е куршум от 220 грейна може да надвишава с основата си тази на шийката с цели 8 мм, почти същото се отнася и за 180-грейновите. Затова общата дължина на патрона не бива да е повече от 84 мм. В противен случай съществува риск патронът да не влезе в пълнителя на карабината, или ако е от същия размер, да доведе до засечки

и дефекти при зареждането. Тази задължителна височина е практическа височината на .30-06. Използвала се в карабини калибър .458, .338, 7 мм и .300 Winchester Magnum, всички със стандартна дължина като на .30-06. Това семейство патрони било проектирано с точно предназначение – за карабини standard, само и само да бъдат истински Magnum като представяне, без да е необходима цевна кутия Magnum, както за карабините в калибър .300 Weatherby или .375 Holland & Holland Magnum (патрони, чиято обща дължина в някои случаи е 92 мм и дори малко повече). Както всички знаем, компактната цевна

кутия е последица от компактните патрони, разположени в нея, и винаги е била фиксидея на американските ловци и производители на карабини. Американците десетилетия упорствали, за да конструират карабини и патрони с дължина standard .30-06. Това създавало различни проблеми за патроните, докато се стигнало до неотдавнашната идея, ориентирана към по-дълги цевни кутии, проектирани за дълги гилзи и патрони с по-голяма мощност (като напр. 7 мм STW или серията Remington Ultra Magnum), без да пречи на продажбите и добрия прием от страна на ловците.

Към това нововъведение в сферата на оръжейното производство се причислило и още нещо – да се предлагат патрони с гилзи с обикновена структура rimless, а не от типа belted, каквито били всички Magnum (независимо от предназначението си, те били базирани на гилзи от .300 и .375 Holland & Holland). Последните били така проектирани и изработени от англичаните, че дългите и леко наклонени рамене невинаги могли да осигурят качествен head space. Обаче belted, разположен в началото на патронника, служел превъзходно и осигурявал добро функциониране на карабините. Създавал и елегантна, пък и практична възможност за rim, която осигурила постоянен контрол на head space-а.

Може би това няма нищо общо с нашето изследване, но би било интересно уточнението, че модата Belted Magnum навлязла до такава степен в Съединените щати от 1935 нататък, че накрая Рой Уотърби (активен и интелигентен американски конструктор на оръжия от онези години) създал своята серия от big, т.е. .378, .460 и последния .416, като използвал за база гилза от .416 Rigby, първоначално не belted. Осъществил и един Belt, който май не служел за нищо поради подчертаното рамо на всички тези три патрона.

Когато .300 Winchester Magnum бил пуснат на пазара, вече имало (повече от двайсет години) един друг чудесен патрон от същия калибър – .300 Weatherby Magnum. От 1940, годината на неговото появяване, той давал максимума по отношение на мощност и представлявал перфектен избор за всеки, който желае най-доброто, без да гледа цената.

Но когато на сцената излязъл .300, с който сме се заели, популярността и разпространението на патрона на Уотърби пострадали значително поради две причини. Преди всичко патронът на Уинчестър постигал практически същата мощност като този на Уотърби със съвсем незначителни разлики. Освен това (което е най-важно за американците – винаги надуват възможността да спестят някой долар, но не за сметка на качеството и постиженията) той бил предназначен за здравите и функционални,

300 Winchester Magnum (отляво) заедно с един .300, характерен с не особено голямото си разпространение и създаден от Norma; .308 Norma Magnum, чиято гилза е малко по-къса. Последният отгясно е .300 Weatherby Magnum, един изключителен патрон, предхождащ с около двайсет години .300 Winchester Magnum, но успешно "наказан" с широко разпространение и популярност.

дори понякога спартански карабини, конструирани от повечето американски производители на оръжие. Те стрували наполовина, а в някои случаи и една трета от цената на карабините на Уотърби.

Ако всичко това не е достатъчно да се „узакони“ успеха на .300 Winchester Magnum. Много скоро било установено, че той е един от най-прецизните на пазара,

дори при карабините от текущото производство, без да са специално проектирани за тях. В крайна сметка стрували много по-малко от патроните .300 Weatherby. И днес една кутийка от 20 патрона .300 Winchester Magnum струва от 18 до не повече от 24 долара, докато една .300 Weatherby се продава най-малко за 35 или повече от 45 долара. Какво може да се иска още?

.300 Winchester Magnum е бил и продължава да бъде един от най-добрите патрони за лов на диви животни, които съществуват на пазара: компактен, мощен, прецизен и най-вече може да се намери (в САЩ, в Европа и в Африка дори).

Един .300 Winchester Magnum (отляво), създаден прегу 43 години и един съвсем нов .300 Win Short Magnum. Този патрон среща добър прием от ловците и демонстрира капацитет за постигането на представяне като фабричен Magnum с куршуми от 150 грейна, но не е в състояние да направи същото с 180 грейновите и не е в състояние да приеме тези от 220 грейна.

«ПОСТИЖЕНИЯТА НА СЕРИЯТА

Във фабричния си вид .300 Winchester Magnum постига енергия от 470–480 kgm (килограмометра), независимо от тежестта на куршума. В тази връзка, предвид дивеча, за който е предназначен, съветваме да се използват куршуми с тегло не повече от 150 грейна и още по-добре от 180, дори ако се справя отлично и с 220 грейна. Въпреки това всички американски тестове съобщават за зареждане с куршуми от 130 и в началото от 120 грейна, което по мое мнение няма никакво практическо приложение. Такива леки куршуми достигат много висока скорост, когато са изстреляни от оръжия в този калибър, и единственият резултат е експлозивният ефект при обстрелването на евентуални диви животни със средна или голяма „талия“.

Този патрон изисква куршуми, които освен че трябва да са с определена тежест, трябва да имат и твърда структура, за да предотвратят широки повърхностни рани и недостатъчно проникване, предизвикващи дълга предсмъртна агония за дивото животно. Тогава то има време да се отда-

лечи и ловът става... труден. Може и позле – ако отсреща са опасни и агресивни животни, нараняването дава реална възможност за размяна на ролите...

Изследвахме зареждането на този стар, но още жив и здрав патрон с три куршума: един 150-грейнов SPIRE Point Hornady, един 180-грейнов JSPBT Sierra и един 220-грейнов SPRN Hornady, тотално притиснати от 7 вида барути, от средните Norma 204, Vectan Tu 7000 и Vihtavuori N560 до прогресивните и най-мощни Vectan Tu 8000, Hodgdon H-4831, Norma 205 и Vihtavuori N170. За всички зареждания бяха използвани гилзи Winchester, взети от пазарни фабрични патрони, които имат предимството да са по-леки и обемни от тези на другите марки. Така могат да се зареждат по-големи дози барут с добри гаранции за сигурност при налягането. Капсулите, които използвахме, бяха CCI Large Rifle Magnum. Скоростите, посочени в таблицата, са измерени от прецизен инструмент, разположен на 6 стъпки (около 1,80 м) от дулото на цевта (дълга 650 мм) на една карабина Winchester, модел 70. Фабричните патрони, които успяхме да изпробваме, постигнаха 2.968 ft/sec, равно на 904,7 м/сек и 486,1 kgm за Norma, с куршум от 180-грейна, както и 2.656 ft/sec, равно на 809,5 м/сек и 475 kgm за Winchester с куршум Silvertip от 220-грейна.

Това представяне доказва, че патронът има капацитет да улучи „вежливо“ всичко, което се разхожда по тази планета, въпреки че не е „бронирани“ срещу изключително опасните биволи. Ловът им може и да бъде реализиран успешно от нашия патрон, ако е „обзаведен“ със съответен куршум и ако ловните закони на всички африкански страни не определяха за тези зверове калибри не по-малки от .375, а често и повече от .400". С всички барути, дори с тези със средна мощност, беше лесно да се повторят постиженията на пазарните патрони и дори да се постигне връхче, връх, което не препоръчваме да се прилага към по-мощните (да си нямаме неприятности). Налягането на този патрон е малко високо, от 3.700 bar, ако се измерва с трансдуктор Crusher Rame и от 4.300 bar с пиезоелектрически трансдуктор в норма CIP, едва 100 bar по-малко от това, измерено при .300 Weatherby Magnum.

Достигайки тези нива на налягане, .300 Winchester Magnum може да докара 500 kgm и дори малко да надвиши тази граница – до 510–520. Това се получи в някои от изследваните ситуации, като например тази със 72,0-грейна от Tu 7000 след 180 grs Sierra, при постижение от 932 м/сек и 517,1 kgm, или тази със 74,0-грейна от H-4831 след 220-грейна Hornady, с постижение от 837

Зарежданията, обект на това изследване, със съответните куршуми отстранени: отляво, 150-грейна Hornady FMJBT и Jsp, 180-грейна Sierra JSPBT, 220-грейна Hornady JSPRN.

м/сек и 509,5 kgm. Най-добрите барути, които могат да бъдат препоръчани за този патрон, са Tu 7000 Vectan, la Hodgdon H-4831 и Norma 205 (на мястото на които могат да бъдат използвани същите дози от Norma MRP, постигайки малко по-висока скорост и малко по-ниско налягане). Шо се отнася до N170 Vihtavuori, се оказва, че не е особено подходящ за „леки“ куршуми като тези от 150-грейна, които не успяха да вдигнат повече от 894,2 м/сек при максималната доза в гилзата (84,0-грейна). Тя е повече, отколкото позволява капацитета, но пък постигна висока мощност със 180 и 220-грейна. От гледна точка на сигурността, в други случаи, в които се зарежда .300 Winchester Magnum, то той е с подобни нива на free boring на цевите, от които е изстрелян. При карабината, използвана в пробата, се колебаеше от 4,0 до 7,0 мм в сравнение с това, което се случва при по-голямата част от американските оръжия, предназначени за патрони Magnum от семейството на тези, с които тук сме се захванали. Обикновено те представят Free Boring не по-малък от 2,0–3,0 мм.

Изборът на версията JSPRN от 220-грейна беше мотивирана от предположението, че този толкова тежък куршум обикновено се използва при стрелба на неголеми дистанции, максимум 50–100 м, а тук траекторията няма особено значение. Ако ще стреляте на по-големи дистанции, би било

по-уместно да изберете патрон с по-висок балистичен коефициент.

Едно признание преди да завършим!

Имахме за цел да постигнем по-високи нива на кинетична енергия с комбинациите, представени на таблицата, и я постигнахме, дори на 530–540 kgm, но с други комбинации (които не сме отбелязали от съображения за сигурност!). И за да бъдем съвсем честни, гилзите Winchester, използвани в това изследване, не демонстрираха никакво изпадане от test, нито най-малкото разширяване в основата на капсулите, и то въпреки че много от зарежданията направо докосваха или почти се приближаваха до максималното налягане от 4.300 bar.

Това означава, че тези гилзи са били произведени по най-новите металургични технологии, с което е постигната голяма твърдост в областта на дъното и възможно най-голяма мекота и еластичност в зоната на шийката. Това е един факт, който се потвърждава от друг факт – че не се получи никакво разцепване в тази част, както се случва често след поредица рекалибрирания. В заключение може да се каже, че това е един прекрасен патрон, който въпреки четиридесетгодишната си възраст остава един от най-добрите патрони за лов на диви животни. Въпреки все по-голямата конкуренция на Magnum в същия калибър, способни на много по-високи постижения, трябва да се отчете, че патронът безспорно е за уважение.

лечи и ловът става... труден. Може и позле – ако отсреща са опасни и агресивни животни, нараняването дава реална възможност за размяна на ролите...

Изследвахме зареждането на този стар, но още жив и здрав патрон с три куршума: един 150-грейнов SPIRE Point Hornady, един 180-грейнов JSPBT Sierra и един 220-грейнов SPRN Hornady, тотално притиснати от 7 вида барути, от средните Norma 204, Vectan Tu 7000 и Vihtavuori N560 до прогресивните и най-мощни Vectan Tu 8000, Hodgdon H-4831, Norma 205 и Vihtavuori N170. За всички зареждания бяха използвани гилзи Winchester, взети от пазарни фабрични патрони, които имат предимството да са по-леки и обемни от тези на другите марки. Така могат да се зареждат по-големи дози барут с добри гаранции за сигурност при налягането. Капсулите, които използвахме, бяха CCI Large Rifle Magnum. Скоростите, посочени в таблицата, са измерени от прецизен инструмент, разположен на 6 стъпки (около 1,80 м) от дулото на цевта (дълга 650 мм) на една карабина Winchester, модел 70. Фабричните патрони, които успяхме да изпробваме, постигнаха 2.968 ft/sec, равно на 904,7 м/сек и 486,1 kgm за Norma, с куршум от 180-грейна, както и 2.656 ft/sec, равно на 809,5 м/сек и 475 kgm за Winchester с куршум Silvertip от 220-грейна.

Това представяне доказва, че патронът има капацитет да улучи „вежливо“ всичко, което се разхожда по тази планета, въпреки че не е „бронирани“ срещу изключително опасните биволи. Ловът им може и да бъде реализиран успешно от нашия патрон, ако е „обзаведен“ със съответен куршум и ако ловните закони на всички африкански страни не определяха за тези зверове калибри не по-малки от .375, а често и повече от .400". С всички барути, дори с тези със средна мощност, беше лесно да се повторят постиженията на пазарните патрони и дори да се постигне връхче, връх, което не препоръчваме да се прилага към по-мощните (да си нямаме неприятности). Налягането на този патрон е малко високо, от 3.700 bar, ако се измерва с трансдуктор Crusher Rame и от 4.300 bar с пиезоелектрически трансдуктор в норма CIP, едва 100 bar по-малко от това, измерено при .300 Weatherby Magnum.

Достигайки тези нива на налягане, .300 Winchester Magnum може да докара 500 kgm и дори малко да надвиши тази граница – до 510–520. Това се получи в някои от изследваните ситуации, като например тази със 72,0-грейна от Tu 7000 след 180 grs Sierra, при постижение от 932 м/сек и 517,1 kgm, или тази със 74,0-грейна от H-4831 след 220-грейна Hornady, с постижение от 837

Зарежданията, обект на това изследване, със съответните куршуми отстранени: отляво, 150-грейна Hornady FMJBT и Jsp, 180-грейна Sierra JSPBT, 220-грейна Hornady JSPRN.

м/сек и 509,5 kgm. Най-добрите барути, които могат да бъдат препоръчани за този патрон, са Tu 7000 Vectan, la Hodgdon H-4831 и Norma 205 (на мястото на които могат да бъдат използвани същите дози от Norma MRP, постигайки малко по-висока скорост и малко по-ниско налягане). Шо се отнася до N170 Vihtavuori, се оказва, че не е особено подходящ за „леки“ куршуми като тези от 150-грейна, които не успяха да вдигнат повече от 894,2 м/сек при максималната доза в гилзата (84,0-грейна). Тя е повече, отколкото позволява капацитета, но пък постигна висока мощност със 180 и 220-грейна. От гледна точка на сигурността, в други случаи, в които се зарежда .300 Winchester Magnum, то той е с подобни нива на free boring на цевите, от които е изстрелян. При карабината, използвана в пробата, се колебаеше от 4,0 до 7,0 мм в сравнение с това, което се случва при по-голямата част от американските оръжия, предназначени за патрони Magnum от семейството на тези, с които тук сме се захванали. Обикновено те представят Free Boring не по-малък от 2,0–3,0 мм.

Изборът на версията JSPRN от 220-грейна беше мотивирана от предположението, че този толкова тежък куршум обикновено се използва при стрелба на неголеми дистанции, максимум 50–100 м, а тук траекторията няма особено значение. Ако ще стреляте на по-големи дистанции, би било

по-уместно да изберете патрон с по-висок балистичен коефициент.

Едно признание преди да завършим!

Имахме за цел да постигнем по-високи нива на кинетична енергия с комбинациите, представени на таблицата, и я постигнахме, дори на 530–540 kgm, но с други комбинации (които не сме отбелязали от съображения за сигурност!). И за да бъдем съвсем честни, гилзите Winchester, използвани в това изследване, не демонстрираха никакво изпадане от test, нито най-малкото разширяване в основата на капсулите, и то въпреки че много от зарежданията направо докосваха или почти се приближаваха до максималното налягане от 4.300 bar.

Това означава, че тези гилзи са били произведени по най-новите металургични технологии, с което е постигната голяма твърдост в областта на дъното и възможно най-голяма мекота и еластичност в зоната на шийката. Това е един факт, който се потвърждава от друг факт – че не се получи никакво разцепване в тази част, както се случва често след поредица рекалибрирания. В заключение може да се каже, че това е един прекрасен патрон, който въпреки четиридесетгодишната си възраст остава един от най-добрите патрони за лов на диви животни. Въпреки все по-голямата конкуренция на Magnum в същия калибър, способни на много по-високи постижения, трябва да се отчете, че патронът безспорно е за уважение.

■ Баллистична таблица

Фабрични муници

Марка	Тип куршум	Тегло на куршума (grs)	V ₀ (ft/sec)	V ₀ (m/sec)	Sd*	E ₀ (kgm)
Norma	NORMA JSP	180	2.968	904,7	7,1	486,1
Winchester	SILVERTIP	220	2.656	809,5	3,1	475,7

Ръчно снаряжени муници

Зареждане	Барут	Доза (grs)	Тип куршум	Тегло на куршума (grs)	V ₀ (ft/sec)	V ₀ (m/sec)	Sd*	E ₀ (kgm)	Забележка
1.	Norma 204	72,0	Hornady JSP	150	3.109	947,4	3,8	445,0	-
2.	Norma 204	73,5	Hornady JSP	150	3.208	977,7	4,7	473,9	-
3.	Norma 204	68,0	Sierra JSPBT	180	2.871	875,0	2,9	455,5	-
4.	Norma 204	69,0	Sierra JSPBT	180	2.925	891,5	1,9	472,8	-
5.	Norma 204	65,0	Hornady JSP	220	2.592	790,0	0,8	453,0	-
6.	Norma 204	67,0	Hornady JSP	220	2.679	816,4	2,3	484,6	-
7.	Vectan Tu 7000	73,5	Hornady JSP	150	3.232	985,1	4,7	481,0	-
8.	Vectan Tu 7000	76,0	Hornady JSP	150	3.344	1.019,2	1,8	515,0	максимална доза
9.	Vectan Tu 7000	70,0	Sierra JSPBT	180	3.004	915,4	2,3	498,5	-
10.	Vectan Tu 7000	72,0	Sierra JSPBT	180	3.059	932,3	4,7	517,1	максимална доза
11.	Vectan Tu 7000	66,0	Hornady JSP	220	2.675	815,3	1,9	483,3	-
12.	Vectan Tu 7000	68,0	Hornady JSP	220	2.743	836,0	4,3	508,2	максимална доза
13.	Vihtavuori N560	73,0	Hornady JSP	150	2.875	876,3	1,9	380,6	-
14.	Vihtavuori N560	75,0	Hornady JSP	150	2.930	892,9	1,3	395,2	-
15.	Vihtavuori N560	77,0	Hornady JSP	150	2.996	913	3,7	413,2	-
16.	Vihtavuori N560	79,5	Hornady JSP	150	3.110	947,9	2,9	445,4	-
17.	Vihtavuori N560	70,0	Sierra JSPBT	180	2.765	842,0	1,7	422,5	-
18.	Vihtavuori N560	73,0	Sierra JSPBT	180	2.875	876,1	3,2	456,6	-
19.	Vihtavuori N560	75,5	Sierra JSPBT	180	2.949	898,7	3,5	480,4	-
20.	Vihtavuori N560	68,0	Hornady JSP	220	2.568	782,5	2,7	445,2	-
21.	Vihtavuori N560	70,0	Hornady JSP	220	2.633	802,6	1,9	468,4	-
22.	Vihtavuori N560	72,0	Hornady JSP	220	2.718	828,8	1,9	498,8	-
23.	Vectan Tu 8000	77,0	Hornady JSP	150	3.094	943,0	4,5	440,8	-
24.	Vectan Tu 8000	78,5	Hornady JSP	150	3.157	962,0	4,7	459,0	-
25.	Vectan Tu 8000	79,5	Hornady JSP	150	3.191	972,7	5,3	469,1	-
26.	Vectan Tu 8000	74,0	Sierra JSPBT	180	2.898	883,4	3,9	464,3	-
27.	Vectan Tu 8000	76,0	Sierra JSPBT	180	2.975	906,7	2,5	489,1	-
28.	Vectan Tu 8000	70,0	Hornady JSP	220	2.603	793,3	4,7	457,6	-
29.	Hodgdon H4831	77,0	Hornady JSP	150	2.975	906,7	2,8	445,2	-
30.	Hodgdon H4831	80,0	Hornady JSP	150	3.098	944,1	5,8	441,8	максимален капацитет
31.	Hodgdon H4831	75,0	Sierra JSPBT	180	2.912	887,5	5,3	468,6	-
32.	Hodgdon H4831	78,0	Sierra JSPBT	180	3.002	914,8	0,9	497,9	-
33.	Hodgdon H4831	70,0	Hornady JSP	220	2.633	802,5	1,2	468,3	-
34.	Hodgdon H4831	74,0	Hornady JSP	220	2.747	837,1	3,2	509,5	-
35.	Norma 205	79,0	Hornady JSP	150	3.158	962,5	1,3	459,3	-
36.	Norma 205	82,0	Hornady JSP	150	3.305	1007,3	1,2	503,0	-
37.	Norma 205	74,0	Sierra JSPBT	180	2.894	882,0	3,7	462,9	-
38.	Norma 205	77,0	Sierra JSPBT	180	3.039	926,2	5,2	510,4	-
39.	Norma 205	69,0	Hornady JSP	220	2.594	792,9	2,9	454,5	-
40.	Norma 205	72,0	Hornady JSP	220	2.711	826,3	2,7	496,4	-
41.	Vihtavuori N170	84,0	Hornady JSP	150	2.934	894,2	2,7	396,4	максимален капацитет
42.	Vihtavuori N170	79,0	Sierra JSPBT	180	2.787	849,4	4,5	429,2	-
43.	Vihtavuori N170	82,0	Sierra JSPBT	180	2.889	880,7	3,9	461,4	-
44.	Vihtavuori N170	84,0	Sierra JSPBT	180	2.984	909,5	3,1	492,1	-
45.	Vihtavuori N170	73,0	Hornady JSP	220	2.583	787,2	6,3	450,6	-
46.	Vihtavuori N170	75,0	Hornady JSP	220	2.680	816,8	1,8	485,1	-
47.	Vihtavuori N170	77,0	Hornady JSP	220	2.750	838,0	0,9	510,6	максимална доза

*Sd – Средни отклонения в скоростта

Забележка: скоростта е измерена на 6 фута (около 1,80 метра) от дулото на карабина Winchester, модел 70 с цев от 650 мм. Всички комбинации бяха с максимална дължина от 84,0 мм, която води до стойност на Free Bore 5,0 мм за 150-грейновете, от 7,0 мм за 180-грейновете и от 6,0 мм за този от 220 грейна. Който използва куршуми, различни от изследваните, би трябвало да поддържа free bore със същите стойности, като за предпочитане е да не ги намалява или увеличава, защото е възможно вдигане на налягането. Препоръчваме по никакъв начин да не се надвишават максималните дози, дори ако не са отбелязани като такива. За всеки случай се препоръчва и внимателното прочитане на текста, преди да се прилага каквото и да е зареждане от тези, посочени в таблицата.